מתני' *הערלה *וכלאי הכרם [ז] מצטרפין זה עם זה ר' שמעון אומר אין מצטרפין: **גמ'** ומי צריך ר"ש לצרופי *התניא ר"ש אומר כל שהוא למכות תני אין צריכין לצרף: **מתני'** *הבגד והשק השק והעור העור והמפץ *כולן מצטרפין זה עם זה אר"ש מה טעם מפני שהן ראוין ליטמא במושב: **גמ'** תנא [ז] *קיצע מבולן שלשה ועשה מהן בגד למשכב שלשה למושב טפח לאחיזה כל שהו מאי לאחיזה אמר ר"ל אמר ר' יאני שכן עומד [ז]לנוולה במתניתא תנא *דואיל וראוי לקיצוי תאנים:

הדרן עלך קדשי מזבח

***הנהנה** מן ההקדש שוה פרוטה אע"פ שלא פגם מעל דברי ר"ע וחכ"א כל דבר *שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום ושאין בו פגם כיון שנהנה מעל כיצד נתנה קטלא בצוארה טבעת בידה שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל לבש בחלוק כסה בטלית ביקע בקרדום לא מעל עד שיפגום *הנהנה *מן החטאת כשהיא חיה לא מעל עד שיפגום כשהיא מתה [ז] כיון שנהנה מעל: **גמ'** תנא [ה] *מודה ר"ע לחכמים בדבר שיש בו פגם במאי קא מיפלגי אמר רבא בלבוש מציעאה ומלמלא ת"ר *נפש אחד היחיד ואחד הנשיא *ואחד המשיח *כי תמעל מעל אין מעל אלא *שנוי וכן הוא אומר *איש איש כי תשמה אשתו ומעלה בו מעל ואומר *וימעלו באלהי אבותיהם

קתמר גר"ם ליצרף היתר לאיסור ומתני ר"ש לעטעמיה דהקן הערלה וכלאי הכרם ר"ש אין מצטרפין אלמא משמע דאין מצטרפין ר"ל דאין מצטרפין ממש וי"ל דהתם דמס' ע"ז לא הייט הך דהכא אלא הכא דאין מצטרפין יד]דבסיפא דמשנה *אחת* דמייתי בס"פ ר"ע (שבת דף פט:)ותבלין שיש ושלשה שמות ומינא בסיפא ר"ש אומר שני שמות ממין אחד לא שני מינין משם אחד אין מצטרפין ורולה לומר דאין מצטרפין כיון דאין שניהם איסור אחד אין מצטרפין אבל אם הם איסור אחד ממין אחד ואם"ם קילר הלשון ולא אז] דק קלת מן המשנה ות"ת מלא לירוף בני התם והא אלא ליה כל שהוא למכות י"ל דהייט דווקא כשהאיסור בעין ואוכלו אבל התם מיירי שהוא בתערובות בגון ערלה וכלאי הכרם שנתערבו יחד וכי האי גוונא לא אמר ר"ש כל שהוא למכות [ד]דאם לא כן ל"ל קרא בנזיר (דף לה:) ובפסחים (דף מג:) לחיתר מלרף לאיסור יז] ושם פירשתי והתם בהיתה דשבח(דף פט:)דולה לומר שנתערבו ביחד כדקתני בירושלמי בריש דהיתה התרומה והרומת מעשר של דמאי עולין באחד ומלה ומלטרפין אע"ז אבל הכא מיירי יח] בלא נתערבו דהא לא קתני עולין באחד יט] ומאלה[ה]: **הבגד** והשק וכו' לטולה. פירוש דרך הלוכתם שם בידה בלאי בגדים שלא תהיה מחלקת יותר מדאי [ו] וכן קולני תאנים כ]:

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש אע"פ שלא פגם מעל.

מפרש בגמרא דמודה ר"ע בדבר שיש בו פגם כא]ומפרש במלי פליגי ר"ע וחכמי: נתנה קטלא בלוארה. קטלא היא רביד ובירושלמי כב] אלעזר מתורגם קטלא: שתה בכוס של זהב כיון שנהנה מעל. לפי כג] שדבר שאין בו פגם: לבש בחלוק כסה בטלית בקע בקרדום לא מעל עד שיפגום. כד] האבנה מן ההאמת לא מעל עד שיפגום. מפרש לה בגמרא כה]: **במאי** קמיפלגי בלבוש אלמעצי ומלמלי. פירוש כו] לבוש אלמעצי לאחוקי עליוהב שהוא כז] פגום יותר מדלי וכן ההתכון סמוך לבשר פגום הרבה אבל אלמעצי לאו פגום אבל לזמן מרובה הוא פגום ובהא פליגי דרבנן סברי כיון דלקמיה כח] פגים דבר שיש בו פגם הוא ואין מועלין עד שיפגום ור"ע סבר כט] [כיון] דהשתא לא פגים דבר שלאו פגום הוא ל] ויש מפרשים לגרסא מציעא יש בו פגם מיד אבל לאו ביכר לא] עד לפגים רבנן סברי דדבר שיש בו פגם הוא אין מועלין בו עד שיפגום ור"ע סבר לב] דבר שאין בו פגם הוא [ז]ופירש הקונטרס לשון אתגון עיקר *(והשמות מוכח בו לפגים) ומרלה לרבי כי הדין עמהם דהיכא דאין בו פגם עתה ולקמן יפגם דבר שאין בו פגם הוא לכ"ע כדאיתא לקמיה דפריך על היתה דשתה כוסם של זהב והבא לאו בר איפגומי הוא בהמיה וכו' עד דמסיק הני דלא איכא מהנה ופגם לאלתר [ח]מי לא איכא פגימה ט' כלומר לקמיה איכא פגימה ואפילו הכי קרי ליה במתני' לכוס של זהב דבר שאין בו פגם

ולכאן מאן דפליג:

ומלמלא כגיעון (דף פט.) מפרש שהוא בגד דק והוי כאמנוזא ופליגי לאמנוזא ולעניין דבר שיש בו פגם הוי כלבוש מציעאה: **אין** מעילה אלא שיטי. פירוש לג] מקדש לחול [ט]על מרשות לרשות מרשות קדש לרשות חול ומייתי לאיס מסוטה שהוא שוטה שיטי שמנחה בעולה לד] ושוטקה ומדבקת בדבר שהוא מולין ונגלה לה:

ואומר וימעלו (בני ישראל בה') כאלה מבותיהם ויזנו אחרי הבעלים.לא]

ואומר תימה מלי ולומר וי"ל דאי מסוטה ה"א דדוקא הנה דומיא דסוטה שהגיית מן העביירה אבל שיטי אלא הגלה כגון משעת דהקדש דמוניא לאיון שלוקח בכסף חסך לעצמו לו כדהכן במתני' נכי אבן לו קורה של הקדש נהנה לאחיכרו הוא מעל דאין נוטל נהנה מן הנולאה עצמו

יכול

[ה] כדבר שאין דרכו לפגום קאמר ר"ע כו' ל"ק. [כ] נכסר ל"ק. [ג] ל"ק וכן הוא הגירסא בגמ' דגיעון גם. [ד] ותוס' בגמ' ע"ז סה: ד"ה כתבו דאליב לא תמצא שם מיעוט לר"ש לא נרוב ולא בשיש ולא בשתיים עיין שם ל"ק. [ה] [עי' תוספות מסכת ע"ז סה: ד"ה ר"ש ותוס' שבת סט: ד"ה לישון]. [ו] [עי' בתוס' דסוכה ת: ד"ה כדהכן מה שפירשו כשם מרוך]. [ז] ולייט בדרבי שלמעיע וגו' ל"ק פגם הוא דלא כמי' הקונטרס ולשון תתרגום שיקר וכשיטה מוכח כן דיש פגם מיד ולייט ביכר לא כו' ל"ק. [ח] לא מרשות לרשות כו' ל"ק.

לפגום לאחר זמן ע"י לבישה דבר שיש בו פגם קרינא ביה חשבינן כיון דלבשיה כאילו לאחר פגמה ומעל ורבנן סברי כראשונים בפתניתין בפירוש כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בודאי. הרא"ש ז"ל: יד] מצטרפין פ"א דמס' ערלה דתנן הערלה וכלאי כרם עולים באחד ומאתים ומצטרפין זה עם זה ר"ש אומר אין מצטרפין ורל"ל דאין מצטרפין כיון שאין שניהם איסור אחד ומין אחד והתלמוד קצר הלשון ולא פירש

מעמו של ר"ש: טו] אחד ומין אחד אות ס' נמחק: טז] ולא הביא רק קצת אות ד' נמחק: יז] לאיסור וא"ת מאי אות ס' נמחק: יח] באחד ומאתים (תיבת מאה נמחק) ועוד י"ל דהכא לא מיירי בתערובות אלא קתני מצטרפין לאיסור כמו באירע' הבגד והשק והשור אע"פ שהשיעוריהן חלוקין זה מזה שהבגד מפסא מג' על ג' והשק מד' על ד' והעור מה' על ה' והמפץ מו' על ו' וכדקאמר הכא דבגד משלים לשיעור השק אמר ר"ש מה טעם מצטרף שהן ראוין לסמא משב שעיעורו משב טפח וכולן שוין באורג שעור אפילו בשאר מוסאות שהן חלוקין מצטרפות והכי חני בסוכה קרצע מכולן טפח על טפח סמא וי"ל אם קיצע מכולן אחד ואחד לבדו סמא בשבשב טפח (דף מו): כ] תאנים שרדיהם שלכלכות שלחלחות תאנים ומקנרות בכל שהוא: כא] אגם בגון פלית שגרסו לפגום ולא מעל עד שיפגום ופשרש דפליגי רבי עקיבא וחכמים בדבר שאין רגילות לפגום [כי אם] על ידי רוב תשמיש ואפ"ה משוי ליה ר"ע כדבר שאין בו פגם כלל: כב] וביירושלמי מתרגם אצעדה קטלא: כג] לפי שהוא דבר אות ש' נמחק: כד] שיפגום דדבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום: כה] בגמרא הס"ד ומה"ד ומודה ר"ע בדבר שיש בו פגם שלא מעל עד שיפגם בו פגם. במאי קמפלגי דרבנן אית לה נמי דדבר שאין בו פגם כיון שנהנה מעל בלא פגימה כדמפרש בפתניתין בלבוש מציעה אות א' ותיבת מלמלי נמחק: כו] תיבות לבוש אמצעי נמחק: כז] שהוא פגום מיד וכן התרתון שמסוך לבשר פגום הרבה מחסת ויעת בשרו ואינו צריך עד שיפגם אבל אמצעי אינו פגום עתה אבל עד זמן מרובה: כח] דלקמיה פגום דבר: כט] סבר כיון דהשתא לא פגם דבר: ל] הוא ולכך קאמר דמועל בלא פגימה וקשיא על דר' דרבנן דמשום שיפגום לקמיה דבר שיש בו פגם קרינא ביה דלקמן משמע דדבר שאין בו פגם עתה ולקמיה יפגום דבר שאין בו פגם הוא לכ"ע דפריך עלה דההיא דשתה בכוס של זהב ולאו בר איפגום הוא בתמיה א"כ משמע דכוס של זהב מיירי דמיפגום הוא ואפ"ה קרי ליה בפתניתין דבר שאין בו פגם ולינא מאן דפליג ר"ל דשאני התם שאינו פגום אלא לזמן מרובה יותר מדאי אבל הבא בבלבוש נמי נמי דאינו פגום לאלתר אבל ס"ם לזמן מרובה פגום ועי"ל דזהב אינו פגום כלל מיד עד זמן מרובה אבל לבושא תיבות ריש מפרשים נמחק: לא] עד לקמיה ובהא פליגי דרבנן סברי כיון דפגום אע"ג דאינו ניכר דבר שפגום קרינא ביה כי דרבו ליפגם פגום ולכך אין מועלין כן תיבת לפגום עד תיבת אין נמחק: לב] סבר סברין דאין הפגם ניכר דבר שאין בו פגם הוא ולכך פגימה בו פגם הוא ופירש שמשנתו מקודש לחול שמוציאהו מרשות הקדש בלא שום הנאה אחרת לגרסא הבא מקדש לחול ולהבא נמצא לו דאדם שמוציא דבר מברשות לחול בעל תיבות של תרגום לגרסא אחרת [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

רבינו גרשום

כלומר התרוויהו ראשון ושני עברי בית מלתא בשלישי הואיל וראשון עביר שני ושני עביר שלישי: מערלה וכלאי הכרם מצטרפין האוכל חצי שיעור מזה וחצי מזה מצטרפין ללקות את הארבעים: הבגד. שהוא מסמא שלשה על שלשה: והשק. ששמא מסמא ארבע על ארבע: הבגד מצטרף לשק. שקל היטמו לד' על ד' וכן כל אחד מצטרף לקל כולן מצטרף זה עם זה לשישור סומאה הקל היטמו אבל לא הקל עם החמור להבי חנא לה הכי וכולן מצטרפות שנים עם שנים ליטמא משום מפני שהן ראוין בשש בין כולן שיעור אחד ראויין לסמא לישב עליו חזב הלכך מצטרפי'. קיצע מכולן. כלומר חתך משורו מכל אחד מהנך הבגד והשק. והעור. והמפץ: ועשה מהן בגד למשכב שלשה. כלומר אם יש באותו בגד שלשה על שלשה ראוי לעשות ממנו מלאי לכסת כשהוא קריע וסמא משום משכב ואם יש באותו בגד טפח ראוי הוא לישלות על נכי כר אלאחיזה כל שהוא ואם אין לו לאותו בגד אלא כל שהו שמא משום אחיזה: מאי לאחיזה שכן עומד לטולא. שכן ראוי הוא אותו משורו בגד לארגים שכשהוא מחליק את המסורה של ארינה בסוכין או בשום דבר כדי לחזקן טרוך משורו בגד על אצבעו ומחליק את הסוכין ואותו מסרסים שלו אצבעו משמר אצבעו שלא יחתכו הרגים ואותו שכורך באצבעו נקרא מלא: וראוי נמי לקיצוי תאנים. אותן שמבקיע את התאנים ומולחין אותו כדרכן משורו על אצבעם שלא יתלכלך

בשומן התאנים:

הדרן עלך קדשי מזבח

הנהנה שוה פרוטה מן ההקדש אע"פ שלא פגם מעל. קס"ד דבין בדבר שיש בו פגם ובין בדבר שאין בו פגם קאמר ר"ע דכיון דנהנה שוה פרוטה מעל: והכ"א כל דבר שיש בו פגם כיצד שאין בו פגם כגון: נתנה קטלא. ענק של זהב של הקדש בצוארה או טבעת בידה: או שתה בכוס של זהב. שלו

מעמו של ר"ש: טו] אחד ומין אחד אות ס' נמחק: טז] ולא הביא רק קצת אות ד' נמחק: יז] לאיסור וא"ת מאי אות ס' נמחק: יח] מיירי שלא נתערבו אות ב' נמחק: יט] באחד ומאתים (תיבת מאה נמחק) ועוד י"ל דהכא לא מיירי בתערובות מילא קתני מצטרפין לאיסור כמו באירע' הבגד והשק והשור אע"פ שהשיעוריהן חלוקין זה מזה שהבגד מפסא מג' על ג' והשק מד' על ד' והעור מה' על ה' והמפץ מו' על ו' וכדקאמר הכא דבגד משלים לשיעור השק אמר ר"ש מה טעם מצטרף שהן ראוין לסמא משב שעיעורו משב טפח וכולן שוין באורג שעור אפילו בשאר מוסאות שהן חלוקין מצטרפות והכי חני בסוכה קרצע מכולן טפח על טפח סמא וי"ל אם קיצע מכולן אחד ואחד לבדו סמא בשבשב טפח (דף מו): כ] תאנים שרדיהם שלכלכות שלחלחות תאנים ומקנרות בכל שהוא: כא] אגם בגון פלית שגרסו לפגום ולא מעל עד שיפגום ופשרש דפליגי רבי עקיבא וחכמים בדבר שאין רגילות לפגום [כי אם] על ידי רוב תשמיש ואפ"ה משוי ליה ר"ע כדבר שאין בו פגם כלל: כב] וביירושלמי מתרגם אצעדה קטלא: כג] לפי שהוא דבר אות ש' נמחק: כד] שיפגום דדבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום: כה] בגמרא הס"ד ומה"ד ומודה ר"ע בדבר שיש בו פגם שלא מעל עד שיפגם בו פגם. במאי קמפלגי דרבנן אית לה נמי דדבר שאין בו פגם כיון שנהנה מעל בלא פגימה כדמפרש בפתניתין בלבוש מציעה אות א' ותיבת מלמלי נמחק: כו] תיבות לבוש אמצעי נמחק: כז] שהוא פגום מיד וכן התרתון שמסוך לבשר פגום הרבה מחסת ויעת בשרו ואינו צריך עד שיפגם אבל אמצעי אינו פגום עתה אבל עד זמן מרובה: כח] דלקמיה פגום דבר: כט] סבר כיון דהשתא לא פגם דבר: ל] הוא ולכך קאמר דמועל בלא פגימה וקשיא על דר' דרבנן דמשום שיפגום לקמיה דבר שיש בו פגם קרינא ביה דלקמן משמע דדבר שאין בו פגם עתה ולקמיה יפגום דבר שאין בו פגם הוא לכ"ע דפריך עלה דההיא דשתה בכוס של זהב ולאו בר איפגום הוא בתמיה א"כ משמע דכוס של זהב מיירי דמיפגום הוא ואפ"ה קרי ליה בפתניתין דבר שאין בו פגם ולינא מאן דפליג ר"ל דשאני התם שאינו פגום אלא לזמן מרובה יותר מדאי אבל הבא בבלבוש נמי נמי דאינו פגום לאלתר אבל ס"ם לזמן מרובה פגום ועי"ל דזהב אינו פגום כלל מיד עד זמן מרובה אבל לבושא תיבות ריש מפרשים נמחק: לא] עד לקמיה ובהא פליגי דרבנן סברי כיון דפגום אע"ג דאינו ניכר דבר שפגום קרינא ביה כי דרבו ליפגם פגום ולכך אין מועלין כן תיבת לפגום עד תיבת אין נמחק: לב] סבר סברין דאין הפגם ניכר דבר שאין בו פגם הוא ולכך פגימה בו פגם הוא ופירש שמשנתו מקודש לחול שמוציאהו מרשות הקדש בלא שום הנאה אחרת לגרסא הבא מקדש לחול ולהבא נמצא לו דאדם שמוציא דבר מברשות לחול בעל תיבות של תרגום לגרסא אחרת [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com